

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 14. Quinam maximè formidare debeant, ne illis, coram Numine summo,
de iure concurrendum sit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](#)

appello; tuo me iudicio seruo; tibi committo
causam meam. Domine Deus Sabaoth, qui
iudicas iuste, & probas renes & corda: cuius
oculi, sicut fallere nolunt, ita falli non possunt.
itaque arbiter meus, Domine IESV, de vultu
tuo iudicium meum prodeat. Oculi tui videant
equitatem; videant, & iudicent. Illi ergo ipsi,
quibus amara est memoria mortis, qui sem-
per in his terris optarent viuere, caueant,
ne alios cogant ita orare, & illos ad diuinū
tribunal, ex hac vita, ante terminum &
tempus, à natura, ab ipso alioqui Deo con-
cessum, euocare. Esto iudices, esto Duces,
esto Principes, esto Cardinales, esto Impe-
ratores, esto summi Pontifices sint: Tros
Rutulus ne fuat, nullo discrimine habebit, qui
non personas, sed acta solet ad censuram
vocare, Deus.

§. XIV.

*Quinam maxime formidare debeant, ne illis,
coram Numine summo, de iure concur-
rendum sit?*

Hæc dum ita dispu-to, scitis, quorum pe-
culiariter animis incidat met' tacitus? Co-n-
scientia similis culpæ, parem exitum for-
midat. Certè si, qui paria antehac ausi sunt,
non habuere pares citatores; tamen paria

K 4 aufu-

ep. 1. ad
Rober-
tum.

ausuri in metu esse debent, ne & illis Deus
iratus vitæ filum incidat. Quinam ergo ex
hoc censu sunt? Ex enumeratis historijs id

i. Reg. 14. possumus cognoscere. 1. Qui, Saulis in-

star, æmulatus agunt, &, ob virtutis ex-

cellentiam, Dauides suos volunt habere oc-
cisiſſimos. 2. Qui beneficiorum immemo-
res, sicut rex Ioas, Zachariam interficiunt
(hoc est, cum, qui ab impietate dehorta-
tur) & filios eorum, quorum benignitate i-

2. Mach. pſi viuunt. 3. Antiochi iniqua imperantes,

7. 17. & tormentis perdentēs eos, qui iniqua exc-

2. Tim. 4. qui recusant. 4. Alexandri à fide deficien-
tes, qui eos violentissimè persequuntur, à
quibus, in fide, & omni genere disciplina-
rum, sunt eruditī. 5. Qui Bennoni, qui a-
lijs Ecclesiæ Præſulibus, qui ipsis Ecclesijs
sua eripiunt, nec verentur, Dei seruis col-
phos infringere, atq; ora illa sacrilegè con-
tundere, quibus docentur, Deo danda &
reſtituenda, quæ Dei sunt. 6. Qui Gualte-
ros, qui Robertos, viros doctos, & inno-
centes, in gratiam calumniatorum, & eo-
rum, qui iugum omne legum ac obedien-
tiæ excutientes, quiduis, contra Superio-
res, configere non verentur, inauditos iu-
dicant, damnant, exauktorant. Apud quos

viliſ-

vilissimi adulatores plus valent, quam aliorum sinceritas & iustitia. Qui deniq;, quantum quidem penes illos est, notaé alioqui, & probaté virtutis viros sepeliunt, vt Trofusis suis locum faciant regnandi. Et ferunt isti Gualteri & quo animo, quod ferunt: se pulchro tamen illorum inscribitur: AD I V S T V M DEI IVDICIVM APPELLO. Non possunt enim isti minimè Innocentij, & minimè Clementes iudices à se pressorum, sine stimulo conscientiæ, meminisse: quoties præcipitaté sententiæ suæ recordantur, vident ab ea AD I V S T V M DEI IVDICIVM APPELLARI, damnatumque innocenter, vel de tenebris suis clamare: VENI, MISER, AD IVDICIVM. 7. Agrestij, qui ipsis mortuis, de quibus bene loquendum est, ipsis Diuis non parcunt, & tunc demū eorū nomē subhastant, quando se iam amplius defendere non possunt. 8. Qui ipsi Deo nō seruiunt Deoq; seruire cupientes, cum Leodiensi Præposito, ex ipsis monasterijs retrahunt. 9. Qui Menuercos religiosam disciplinam restaurare nitentes contumelia affectos reiciunt. Neq; enim, inter ipsos quoq; Religiosos desunt, qui vadimonijs eiusmodi digna perpetrent, vt

K 5 Mona-

Monachi illius exemplo est comprobatum.
 9. Belli Duces, qui, et si magnam habent
 potestatem, ac saepe etiam seueritatis ne-
 cessitatem, tamen si homines, tanquam be-
 stias habeant, si pro quo quis verbo, arbori
 infelici milites suspendant; scire debent, e-
 tiam militum à Deo haber rationem. 10.
 Tametsi priuati quoque homines, ut iniu-
 rias possunt irrogare non priuatas tantum,
 ita mereantur saepe ad diuinum tribunal in-
 uitari; tamen saepius publici iudices, Prin-
 cipes, Reges, & summa capita, ob summam
 potestatem, summa iniuria afficiunt subdi-
 tos; à quibus, cum ad superiorem, in terris,
 non possit prouocari magistratum; vltima
 via est, ut ad Deum prouocetur. Hi ergo
 omnes, nisi iustitiam discant moniti, quot-
 quot subditos indignè opprimunt, tot me-
 tuere debent, prouocatores.

§. XV.

*Infami calumnia interfctus innocens, summo
 iure experitur, adesse cælestem vindicem.
 Etiam calumniam falso iuran-
 tibus.*

Kranzius
 lib. 13.
 Vanda-
 liæ. c. 2.

Sed placet, coronidis loco, subnectere
 aliud paradigma, quoniam ad hæc tempora
 peruentum est, ut nulla sufficiant exempla
 vitij.